

REVISTA PRESEI
20 noiembrie 2018

ADEVĂRUL: Scandalul diplomelor false: zeci de profesori și-ar fi cumpărat documente contrafăcute pentru bani în plus la salariu/ Florinela Iosip

Zeci de profesori sunt suspectați că au primit bani în plus la salariu după ce și-au cumpărat documente false care să le ateste participarea la cursuri și simpozioane de specialitate în vederea obținerii gradatțiilor de merit.

În acest caz, procurorii și polițiștii au efectuat luni mai multe descinderi la adrese din București și din județele Ilfov și Dâmbovița și au dus la sediul poliției 39 de persoane suspecte de săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals și înșelăciune.

Totodată, patru persoane sunt bănuite că, în perioada 2013-2017, ar fi falsificat și vândut mai multe documente în baza cărora cadre didactice, din cadrul mai multor instituții de învățământ din Județul Ilfov, ar fi beneficiat de gradații de merit.

„Aceste documente ar fi facilitat cumpărătorilor accesarea în carieră, precum și obținerea de beneficii salariale. Documentele în cauză constau în certificate de participare la simpozioane naționale și internaționale, precum și diplome care atestă cunoștințe dobândite de participanți la diverse cursuri de specialitate”, precizează polițiștii, care adaugă că prejudiciul total cauzat este de peste 1.090.000 de lei. Cercetările sunt continuate sub coordonarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea pentru stabilirea întregii activități infracționale și recuperarea prejudiciilor, mai precizează oamenii legii.

„Acest eveniment nu face decât să arate vârful aisbergului unei probleme de sistem. Este vorba de un cerc vicios. Pe de o parte, sunt vinovați profesorii pentru că apelează la astfel de metode. Pe de altă parte, culpabili sunt și cei care furnizează astfel de diplome contra cost. Și uite-așa se ajunge în situații în care unii profesori au mii de puncte la gradație, deși fizic vorbind este imposibil. Un profesor extrem de muncitor nu poate să obțină mai mult de câteva sute de puncte”, atrage atenția specialistul în Educație, Marian Staș. Expertul mai punctează că nu ar fi surprins dacă ar ieși la iveală și infracțiuni legate de acordarea catedrelor de către inspectoratele școlare în complot cu directorii unităților de învățământ.

La rândul său, Daniela Vișoianu, președintele Coaliției pentru Educație, apreciază că în ultimii ani există o atenție mai mare pentru corupția din școli și, implicit, pentru banii care circulă nefiscalizați în educație.

„Primele acțiuni au fost cele legate de examenul de Bacalaureat. După care am avut eliminarea din școli a concursurilor școlare cu taxe de participare, condiții și premii simbolice. Anul trecut, au fost auxiliarele. Anul acesta este încercarea de reglementare a activității «școală după școală». Gradația de merit a rămas singura metodă de plată diferențiată a cadrelor didactice. În practică, aceasta este moștenită din vremea comuniștilor și bazată pe hârtii. De abia recent s-au făcut încercări de recompensare a profesorilor care fac eforturi pentru reducerea abandonului școlar, de exemplu.

Pe de altă parte, o nuanță cu care mă simt dator să vin este că noi suntem o federație de organizații neguvernamentale care desfășoară cursuri acreditate în sistem. Furnizăm aceste cursuri, de regulă, în cadrul unor programe pentru care atragem și finanțare – profesorii nu trebuie să plătească, sau cel puțin nu integral. Dar avem provocarea atragerii de profesori care nu au un interes ridicat. Pentru că aceștia nu doresc să participe la program în forma sa acreditată, cu tot numărul de ore, cu temele pe care le au de făcut etc.”, conchide președintele Coaliției pentru Educație.

Ce este gradația de merit și cum se acordă

Gradația de merit reprezintă un mecanism de recunoaștere oficială a progresului, respectiv a meritelor cadrelor didactice. Vorbim atât de creșterea salariului cu 25%, cât și de creșterea statutului

în ierarhia din cancelarie. Quantumul de bani presupus de aceasta se calculează raportat la norma didactică de bază conform actului de numire/transfer/repartizare, arată metodologia de acordare a gradațiilor de merit aprobată de Ministerul Educației. Puncte la gradația de merit se pot obține prin mai multe metode. Printre acestea se află implicarea în vederea pregătirii olimpicii sau a elevilor cu risc de abandon școlar ridicat, elaborarea de manuale sau materiale auxiliare, dar și participarea la conferințe, simpozioane sau cursuri de formare.

ADEVĂRUL: Peste o treime din tezele de doctorat ale Academiei de Poliție, posibile plagiate/Florinela Iosip

Una din trei teze de doctorat susținute la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” este suspectată de a fi plagiată. Cel puțin așa a anunțat ieri Mihai Marcoci, prorectorul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, care a completat că au fost verificate 149 de teze de doctorat susținute în instituție în perioada 2011 - 2017, iar pentru 55 dintre acestea apar „chestiuni plagiate” și de aceea vor fi verificate și de Comisia de Etică.

„S-a reușit verificarea a 149 de teze de doctorat, toate disponibile în formatul Word, singurul format care permite verificarea similitudinii electronice între textele din tezele de doctorat, respectiv sursele disponibile în mediul online. Și din aceste 149 de teze, 94 de teze verificate s-au încadrat în coeficienții de alertă, rezultând un număr de 55 de teze la care acești coeficienți de similitudine au fost depășiți. Depășirea coeficienților de similitudine nu înseamnă automat plagiat. (...) Este unul dintre indicatorii că ar putea să apară chestiuni plagiate, dar lucrul acesta va trebui la un moment dat identificat, ulterior, prin intermediul, cel mai probabil, al Comisiei de Etică a Academiei de Poliție”, a anunțat ieri Mihai Marcoci.

El a mai arătat că tezele de doctorat în format PDF sau în alte tipuri de format electronic decât Word nu au putut fi supuse verificărilor.

„Pentru tezele (...) care s-au regăsit în format PDF sau pentru tezele care nu s-au mai regăsit au fost făcute 54 de comunicări către diverse organisme și autorități publice, prin care s-a solicitat predarea a 67 de teze de doctorat. (...) Mai există teze care nu s-au regăsit, pentru că în urma unor scandaluri anterioare au fost ridicate de organele de urmărire penală. (...) Avem de-a face cu încă 91 de teze care nu au fost verificate. Dintre aceste 91 de teze, 67 (...) sunt în alt format sau după caz nu mai există pentru că au fost ridicate de Parchet”, a explicat acesta.

În sistemul de Apărare plagierea doctoratelor este o chestiune endemică

Referitor la situația acestor teze de doctorat, specialistul în Educație Marian Staș spune că gravă este dimensiunea fenomenului. „Relevant este că în sistemul de Apărare și, implicit, la Academia de Poliție plagierea doctoratelor este o chestiune endemică. Este precum igrasia pe pereți. Este un comportament grotesc într-o instituție în care onoarea trebuie să fie principalul reper. Practic, își bat joc de onoarea și de haina militară”, a concluzionat Marian Staș.

Câteva personaje celebre

În vara anului 2016, fostul rector Daniel Torje anunța că toate tezele de doctorat scrise la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” de la înființarea școlii doctorale vor fi verificate. Anunțul a fost făcut după ce Comisia de etică a Academiei de Poliție a constatat că lucrarea de doctorat a primarului Sectorului 3, Robert Negoită, este un plagiat și a cerut Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) să îi retragă titlul de doctor. De altfel, în cazul plagiatului tezei de doctorat a lui Negoită a fost deschis dosar penal la Parchetul General. În urmă cu doi ani, „Adevărul” a publicat lista doctoratelor susținute în perioada 1995-2016 la Academia de Poliție, care arăta că peste 340 de persoane au obținut titlul de doctor în Drept la această instituție, iar alte 278 de persoane au doctorate în domeniul „Ordine Publică și Siguranță Națională”. Cele mai multe titluri de doctor în Drept, respectiv 33, au fost acordate în 2009, iar cele mai puține - 4 - în 1996, în timp ce în domeniul „Ordine Publică” cele mai multe titluri - 43 - au fost date în 2015.

Printre cei care au obținut titlul de doctor în Drept la această universitate se numără fostul parlamentar William Brânză, judecat pentru corupție, fostul parlamentar Cătălin Voicu, condamnat în 2013 la șapte ani de închisoare pentru corupție, primarul orașului Voluntari, Florentin Pandele, în cazul căruia Consiliul General al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) a stabilit că a plagiat, dar și fostul ambasador Ion Jinga.

În domeniul „Ordine Publică și Siguranță Națională”, începând cu anul 2004 au fost patru doctorate, toate fiind coordonate de către Gabriel Oprea. Doctoranzii acestuia au fost generalul Ionel Marin, fost director adjunct al Serviciului Român de Informații, fostul procuror general adjunct al României Marcel Sâmpetru, generalul Dumitru Zamfir, fost director general adjunct al Serviciului Român de Informații și fostul director al SRI Radu Timofte.

Lucrările de doctorat aparținând unor angajați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, întocmite în perioada anilor 2011-2017, au fost verificate de către o comisie din cadrul Academiei de Poliție, în contextul unor suspiciuni de plagiat apărute în spațiul public. Concluziile raportului vor fi prezentate ministrului de Interne, Carmen Dan.

„Academia de Poliție ”Alexandru Ioan Cuza” anunță finalizarea în data de 12.11.2018 a verificării similitudinii unor pasaje sau texte din tezele de doctorat susținute în perioada 2011-2017, cu texte disponibile în format electronic din mediul on-line. Concluziile raportului urmează a fi prezentate în cel mai scurt timp conducerii Ministerului Afacerilor Interne”, se arată într-un comunicat de presă transmis de Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza.

EVENIMENTUL ZILEI: Diplome false pentru 35 de profesori din Ilfov/ Petre Țache

Patru percheziții au fost efectuate, luni, în București și în județele Ilfov și Dâmbovița, la locuințele unor persoane acuzate că ar fi falsificat certificate și diplome, în baza cărora peste 35 de cadre didactice, din cadrul mai multor instituții de învățământ din Ilfov, ar fi beneficiat de gradații de merit. Acestea sunt bănuite de săvârșirea mai multor infracțiuni de înșelăciune, fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, 39 de persoane fiind aduse la sediul poliției pentru audieri.

„La data de 19 noiembrie, polițiștii Serviciului de Investigare a Criminalității Economice - Ilfov au efectuat patru percheziții domiciliare în municipiului București și în județele Ilfov și Dâmbovița. Activitățile s-au desfășurat în cadrul unui dosar aflat în supravegherea Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea”, se arată într-un comunicat al IPJ Ilfov.

Persoanele în cauză, doi bărbați și două femei, cu vârste cuprinse între 35 și 60 de ani, sunt bănuite că în perioada 2013 - 2017 ar fi falsificat și vândut mai multe documente, în baza cărora peste 35 de cadre didactice, din cadrul mai multor instituții de învățământ din județul Ilfov, ar fi beneficiat de gradații de merit. Prejudiciul total cauzat este de peste 1.090.000 de lei.

LIBERTATEA: Fabrica de diplome false. Zeci de profesori au primit gradații de merit folosind acte false cumpărate cu 50-200 de lei Fabrica de diplome false

Anchetatorii au dat de urma a patru persoane care, în perioada 2013-2017, ar fi falsificat diplome și le-ar fi vândut unor profesori de la școli din Ilfov, iar aceștia le-ar fi folosit ca să obțină gradații de merit și, deci, mai mulți bani la salariu. Cu actele falsificate folosite la dosarele de avansare în carieră, aproape 40 de profesori din Ilfov ar fi reușit să obțină, în cinci ani, în total, peste un milion de lei la salarii. Investigația polițiștilor a plecat de la sesizarea unei profesoare de la o școală din Ciolpani, căreia i s-a oferit o astfel de diplomă, deși ea nu participase niciodată la cursul de perfecționare care apărea scris pe hârtie. Directoarea unei școli vindea profesorilor diplomele false „Directoarea ne-a impus să le cumpărăm. Ne spunea să le luăm că o să se țină cont de calificativ la sfârșit de an. Eu, una, nu am vrut și am făcut sesizare la inspectorat și la minister. Au venit niște domni, le-am spus despre ce este vorba, dar nu au făcut nimic. Așa că m-am dus la Poliție”, ne-a spus profesoara care a reclamat rețeaua de diplome false. Documentele erau date pentru 50-200 de lei Fabrica de diplome false. Zeci de profesori au primit gradații de merit folosind acte false cumpărate cu 50-200 de lei. În cinci ani au încasat peste un milion de lei în plus la salariile de la școală. Documentele falsificate s-ar fi vândut în școli cu prețuri între 50 și 200 de lei și atestau faptul că profesorii au participat la diferite cursuri, inclusiv în Bulgaria și Italia. Unele dintre certificate aveau trecut în subsol „Wales University of Romania”, o instituție de învățământ care nu este acreditată în țara noastră. Actele erau „fabricate” pe calculator Actele erau „fabricate” pe calculator și erau, ulterior, scoase la imprimante profesionale, astfel încât să pară cât mai reale. Polițiștii cred că rețeaua a vândut mult mai multe astfel de diplome și certificate în toată țara. Polițiștii din Ilfov au făcut luni percheziții și au dus la audieri patru persoane care ar fi pus la cale afacerea ilegală. Anchetatorii au audiat și profesorii suspectați că au cumpărat certificate falsificate de participare la simpozioane naționale și internaționale, precum și diplome de participare la cursuri de specialitate. Reprezentanții

Ministerului Educației ne-au spus că responsabilitatea pentru verificarea dosarelor pentru gradațiile de merit ale profesorilor aparține inspectoratelor școlare. Ministerul verifică dacă a fost depusă o sesizare din partea profesoarei din Ciolpani și ce s-a întâmplat cu aceasta.

EVENIMENTUL ZILEI: 55 de doctorate de la Academia de Poliție, suspecte de plagiat/ Dan Coravu

Protectorul și purtătorul de cuvânt al Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, Mihai Marcoci, a declarat că din verificarea a 149 de teze de doctorat, susținute între 2011 și 2017, reiese că 55 dintre acestea ar putea conține „chestiuni plagiare”. Comisia Etică a instituției urmează astfel să le verifice amănunțit.

Întrebat câte dintre acestea aparțin angajaților Ministerului Afacerilor Interne, Marcoci a răspuns: „Cred că undeva la două treimi”. Acesta a mai precizat că teza șefului Inspecției Judiciare, Lucian Netejoru, se află în lucru la Comisia de Etică și că, în ceea ce privește lucrarea lui Robert Negoită (foto), „a fost deja dată o soluție de către Comisia de Etică a Academiei de Poliție. În urma soluției, a fost sesizat Parchetul”.

„S-a reușit verificarea a 149 de teze de doctorat, toate disponibile în formatul Word, singurul format care permite verificarea similitudinii electronice între textele din tezele de doctorat, respectiv sursele disponibile în mediul online. Și din aceste 149 de teze, 94 de teze verificate s-au încadrat în coeficienții de alertă, rezultând un număr de 55 de teze la care acești coeficienți de similitudine au fost depășiți.

Depășirea coeficienților de similitudine nu înseamnă automat plagiat. (...) Este unul dintre indicatorii că ar putea să apară chestiuni plagiare, dar lucrul acesta va trebui la un moment dat identificat, ulterior, prin intermediul, cel mai probabil, al Comisiei de Etică a Academiei de Poliție”, a declarat Mihai Marcoci.

Pe lângă acestea, Marcoci a mai semnalat că tezele depuse în format PDF sau alt format decât Word nu au putut fi verificate momentan, la fel și cele susținute până în 2011, dat fiind faptul că până atunci predarea lor pe CD „era o chestie pur convențională”.

ADEVĂRUL: Studiu: De ce se consideră evaluați nedrept jumătate dintre elevi/ Florinela Iosip

Drepturile școlărilor din România sunt încălcate, deși acestea sunt adoptate prin Legea Educației. Aproape jumătate dintre elevi consideră că sunt discriminați și evaluați nedrept de către profesorii de la clasă, iar pentru 87% nu a fost decontat integral transportul către școală. Cel puțin așa arată rezultatele unui raport publicat recent de Consiliul Național al Elevilor.

Acest raport este menit să confere o radiografie clară a modului în care actorii cu activitate relevantă în educație înțeleg și respectă Statutul Elevului, codul care cuprinde drepturile și obligațiile aferente calității de elev, a transmis Consiliul, printr-un comunicat de presă.

„Este inadmisibil ca, la aproape 12 ani de la intrarea României în Uniunea Europeană și la peste 2 ani de la aprobarea Statutului Elevului, o bună parte dintre principiile de bază ale unui sistem de învățământ calitativ să fie ignorate sau chiar luate în derâdere de către personalul didactic sau de către cel de conducere. Deseori, întâlnim cazuri de școli în care directorul se consideră un fel de șef pe plantație, unde drepturile elevilor sunt încălcate cu bună știință, în complicitate cu ceilalți doi actori: părinții care nu au curajul să ia atitudine și profesorii care pun în aplicare dispozițiile conducerii. La mulți ani (sau nu)!” a declarat președintele Consiliului Național al Elevilor, Petru Apostoia.

Pe de altă parte, specialistul în Educație Marian Staș privește rezultatele cu o oarecare rezervă. „Eu sunt convins de faptul că unii dintre elevi nu sunt evaluați strict din punct de vedere al competențelor și al muncii pe care o depun. Există profesori care favorizează anumiți elevi, fie pentru că pur și simplu rezonază mai bine sau mai puțin cu personalitatea lor, fie pentru că fac meditații cu ei sau au primit alte atenții financiare din partea părinților. Pe de altă parte, însă, cred că există și multe cazuri de elevi care preferă să paseze vina către profesor în cazul în care obțin un rezultat mai slab în loc să își asume că de fapt ei nu au învățat suficient”, punctează expertul.

Ce mai arată raportul

Alte probleme grave reclamate de elevi sunt bullyingul și discriminarea. Concret, 41% din respondenți și-au simțit pusă în pericol integritatea fizică și/sau morală în școli, „fapt ce demonstrează că sistemul educațional românesc nu este adaptat pentru nevoile reale ale elevilor,

aceștia întâmpinând probleme precum bullying-ul la tot pasul”, mai arată raportul. Totodată, 47% din elevii respondenți au declarat că au fost discriminați în școli cel puțin o dată, iar un sfert dintre școlari afirmă că școala lor nu este un mediu sigur pentru a-și exprima opiniile. Din răspunsurile primite mai reiese că doar 28% din elevi au fost consultați constant cu privire la materiile din curriculumul la decizia școlii.

ROMÂNIA LIBERĂ: Educația este esențială

Luni, 19 decembrie 2018, a fost demarată în Bacău seria de toamnă a Conferințelor BookLand Evolution (ediția a 5a), cel mai amplu proiect cultural, care oferă anual liceenilor și studenților din 23 orașe o oportunitate excelentă de dezvoltare personală prin discuții libere cu sute de profesioniști consacrați.

Tinerii băcăuani sunt așteptați între 19-23 decembrie, în intervalul orar 14:00-16:00, la Universitatea Vasile Alecsandri (Calea Mărășești nr.157). Speakerii Conferințelor BookLand Evolution sunt: Dragoș Cristian Fînar, Claudia Munteanu, Dumitru Rusu, Marcel Mihai, Crina Mihăilă, Gabriel Miron, Tatiana Șoldeanu, Cristian Munteanu, Mara Matei, Val Mănescu, Alina Căprioară, Irina Stanciuc, Lucian Popa, Adrian Iordache și Matei Bogdan. Moderatorul evenimentului este Anca Elisa Szilagy.

"Educația este esențială. Educația este totul. Nu avem nevoie și nici timp de schimbări atât de mici, de introducerea unei grile, de schimbarea unei vacanțe sau a firmei care tipărește manualele. Avem nevoie de schimbări monumentale. Școlile ar trebui să fie palate. Competiția pentru cel mai bun profesor ar trebui să fie crâncenă." – Dragoș Cristian Fînar, Learning engineer, Trainer & Facilitator

"Dacă viața ta ar fi o carte, cum ar arăta pagina de astăzi?" – Marcel Mihai, Certified Business Trainer&Coach, Incite GmbH Viena, vicepreședinte Asociația Europeană de NLP

"Admir enorm la tânăra generație faptul că are foarte multe abilități, foarte multe aptitudini, tone de entuziasm! Cred că șlefuirea acestor abilități, punerea aptitudinilor pe direcția cu rost, dozarea entuziasmului astfel încât să îl transforme în combustibil pentru desăvârșirea vieții sunt câteva dintre reperele care definesc o bună educație." – Claudia Munteanu, OM

"Educația este în primul rând cunoaștere de sine! Un tânăr educat este un om conștient de dinamica sa interioară, liber în relația cu sistemul de presiuni interne și externe, autentic în relația cu sine și cu ceilalți, responsabil de realitatea creată de sine, pentru sine." – Alina Căprioară, Trainer Psiholog Academia C.L.A.R

Parteneri: Deutsche Leasing, Asevi, Ivatherm, Caroli Foods Group, Ipso Agricultură, F64, Di Bas, NTT Data, Giusto, IntegralEdu, ConsulTeam Expert, GMP Group, Filip Spedition, Digital Grafic Grup, Lampart, Paflora, Maleo, Tractor Proiect Comerț, Lugera-The People Republic, Kiwi Finance, Nikon, Cumpăna, Siveco, Magic FM, România Liberă, Revista Cariere, Eva.ro, OrdineaZilei.ro, RIUF, IQool, edu-news.ro, UrbanKid, Intuitext, ExamenuTău.ro, ScoalaIntuitext.ro, Didactic.ro, SuntPărinte.ro, Olimpiade.ro, BookBlog.ro, Ziare.com și Asociația „Țara Tinerilor Uniți”, Universitatea “Vasile Alecsandri” Bacău.

REPUBLICA: Câteva întâmplări spre folosul românilor deja alergici la „educația finlandeză”/Alexandra Anton

Ne place să credem că suntem originali în reformarea educației. Soluțiile din educația românească de după '90 au fost preponderent neinspirate, necalculate și impulsive. Câteva exemple: desființarea învățământului vocațional (care a destabilizat nu doar școala, ci întreaga societate) și recent, manualul unic (o dovadă a lipsei capacității de a realiza proceduri clare, combinată cu gradul sporit de paranoia la nivel ministerial).

Revenind la originalitate - românul își dorește să conducă cea mai bună mașină și își cumpără mașini nemțești, vrea ceasuri bune și le preferă pe cele elvețiene, ciocolata belgiană și brânza franțuzească. În cazul educației lucrurile stau diferit, dar nu cu mult. Atunci când oficialii guvernamentali călătoresc, asemeni profesorilor care se implică în tot felul de proiecte europene sau la nivel internațional, fără ca măcar să-și propună, aceștia învață lucruri noi, iar dacă ceva îi impresionează în mod deosebit ajung chiar să se inspire din respectivul model educațional. Nu pot transfera, nimeni nu poate de fapt copia, un model educațional în integritatea lui, dar fiecare poate lua fragmente, așa cum le-a înțeles.

Finlanda, țara în care educația e sfântă, are o mare deschidere spre a învăța, a se inspira din alte modele educaționale. La prima mea vizită într-o școală finlandeză mi s-au arătat mai multe materiale

didactice folosite, iar la matematică era vorba despre o metodă ungurească și materialele aferente. M-am simțit păcălită cumva, căci mă așteptam ca totul să fie Made in Finland, cu atât mai mult în materie de educație. Nici pe departe! Cu degajare, profesorii mi-au spus că dacă descoperă ceva bun, care se potrivește cu viziunea lor și care îi ajută pe copii să învețe mai ușor, mai aplicat, contează prea puțin din ce țară vine metoda respectivă. Ba mai mult, m-au întrebat cum se face că eu nu știam metoda respectivă, mai ales că România are graniță directă cu Ungaria. Iată, am realizat atunci, cum noi ratăm metode de succes care sunt chiar sub nasul nostru. Din 2010 când am auzit prima dată de metoda respectivă nu s-a repetat povestea nici până astăzi în România.

Finlanda este supranumită „laboratorul la scară largă al inovației americane în educație”. Fiind o țară săracă la începuturile reformei sale în educație, neavând bugetele pe care SUA le acorda inovației, Finlanda a găsit o scurtătură – a studiat, adaptat și aplicat ceea ce au descoperit alții. Dacă măcar aceste idei ar fi preluate și de noi la nivel sistemic, n-am mai spune că învățăm de la finlandezi (unii au devenit deja alergici la acest subiect), ci de la americani (bunica ar fi mândră de mine că am scris asta – ea i-a așteptat toată viața pe americani și a trăit doar câteva zile în UE).

Finlanda este supranumită „laboratorul la scară largă al inovației americane în educație”. Fiind o țară săracă la începuturile reformei sale în educație, neavând bugetele pe care SUA le acorda inovației, Finlanda a găsit o scurtătură – a studiat, adaptat și aplicat ceea ce au descoperit alții.

Niciuna, dar nici măcar una dintre teoriile ce urmează nu reprezintă o practică curentă (sunt mai degrabă excepții) în școlile din România (fie ele de stat sau particulare), deși toate datează din anii 30, 70 sau 80 și sunt aplicate cu succes de finlandezi încă din 1980:

Teoria inteligențelor multiple a lui Gardner susține de exemplu că testele de tip IQ măsoară îndeosebi logica și inteligența lingvistică a elevilor, însă nu ne putem rezuma doar la atât, iar metodele de predare trebuie să fie variate și ajustate în funcție de elev. Adică, dacă ar fi să o judecăm pe Nadia Comăneci doar după un test standard, cel mai probabil am pierde esența, n-am vedea niciun talent în ce o privește și am crede că nu ar excela în niciun domeniu. Nimic mai neadevărat! Școala trebuie să descopere talentul din fiecare copil, nu să-l forțeze să se potrivească unui șablon prestabilit, să-i ofere acces egal la toată gama de materii și experiențe de învățare – asta explică de ce în școlile finlandeze toți elevii (fete și băieți) învață la școală atât noțiuni matematice și care țin de lingvistică, cât și să folosească mașina de cusut, să gătească, să croșeteze, să lucreze în atelier, să topească metale, să înoate, să cânte la instrumente etc.

Un alt exemplu este cel al filosofului american John Dewey care a murit prin anii 50, dar care a lăsat lumii un concept admirabil și o inovație în toată puterea cuvântului – învățarea prin cooperare - cu o gamă de teorii și metode care să o susțină. În practică, această inovație se poate aplica la foarte multe materii și ajută mai multe tipologii de elevi. Ea constă în trecerea de la predarea exclusiv frontală (profesorul stă în fața clasei, el predă, el dictează și tot el scrie la tablă), la grupuri mici de lucru, cu o dinamică și o interdependență între copii, care au de rezolvat sarcini de lucru din viața reală. Băncile sunt așezate nu cu fața la tablă, ci grupate în așa fel încât să se încurajeze colaborarea și lucrul în echipă, ceea ce conduce la învățare eficientă.

Iar pentru că profesorii sunt oameni și ei, iar a turna în ei metode de predare și modificări de curriculum nu echivalează cu a-i dezvolta eficient și în mod continuu, Bruce Joyce și Beverly Showers au dezvoltat coachingul în pereche/grup restrâns (peer coaching). Cei doi propun saltul de la clase cu ușa închisă, la predare în echipă, reflecții în mediu sigur asupra lecției, mentorat, găsirea de soluții de dezvoltare și îmbunătățire a abilităților unor elevi. Finlanda aplică peer coaching-ul încă din anii '80 și pune pe seama acestuia capitalul social (în plus față de capitalul uman) al profesorilor - profesioniști care încă din faza de examen de admitere la facultățile de educație dau probă de predare în echipă, fiind apoi pregătiți să facă din școli adevărate comunități de învățare pentru profesori și elevi deopotrivă.

Cele trei teorii vizează sistemul ca întreg, provoacă în sine cultura școlii și nu se limitează la componente separate. De ce avem nevoie ca măcar să le cunoaștem dacă nu să le și aplicăm? Pentru că altfel facem greșeli greu de îndreptat precum desființarea liceelor vocaționale sau ierarhizarea materiilor școlare (fără muzică și sport, doar matematică și limbă română, fiindcă se dau la examen). La clasă ne mirăm că elevii sunt agitați, greu de captat și evaluarea devine metodă de management al clasei; ne mirăm că elevii vorbesc neîntrebați, nu mai ascultă și vor atenție – când am putea (unii profesori pot) să întoarcă procesul dinspre elev spre profesor, care e acolo doar să ghideze din

umbră. Pentru că profesorii se pot învăța unii pe alții mai mult și mai rapid decât oricine altcineva din afara școlii metode, abilități care se află deja la dispoziția lor, zi de zi, în cancelarie.

Oamenii resping ceea ce nu înțeleg, e firesc. Când dau peste câte un alergic la educația finlandeză încerc să-i explic că nu e 100% finlandeză (aici se rupe filmul) și că cine învață de la Finlanda învață de la lumea întreagă și are șansa de a scurta agonia căutării de soluții originale și a inventării roții. Desigur, soluțiile trebuie înțelese, testate (pentru asta există cercetare și în educație) și adaptate contextului. Ce e periculos și un semnal de alarmă de-a dreptul îngrijorător este acel tip de bullying profesional. Eu l-am experimentat prima dată când eram intern la Ministerul Educației Naționale, unde mi s-a spus deseori că nu mi-am ales bine țara în care să studiez și că mai bine ne-am compara cu bulgarii decât cu finlandezii, căci sunt balcanici asemeni nouă. Drept e, nu ne-am ales zona geografică în care să ne naștem, dar când aud această replică din gura celor care fac educație, iau decizii și formează la rândul lor profesori, când știu că noi nu testăm nimic (școlile pilot sunt la fel de ipotetice ca și 6% din PIB la educație), asta nu-mi sună decât a uriașă frică de schimbare. Și sunt mulți cei care preferă să țină ușa schimbării închisă decât să o deschidă puțin câte puțin.

Nu mă pot scuza în fața nimănui că am ales să studiez în Finlanda – credeam și cred în continuare că trenul spre viitorul educației în care m-am urcat merită atenția multor pasionați ai acestui domeniu. Mi-ar fi plăcut să fim mai mulți cu o astfel de experiență și să ne unim vocile. Finlanda nu oferă un model educațional unic, ci este dovada vie a faptului că este posibil și chiar benefic să avem mintea deschisă, să învățăm de la alte state indiferent pe ce continente se află acestea. Tocmai de aceea, educația finlandeză nu poate fi încadrată ca o alternativă, căci standardele ei sunt non-standard, dinamica fiind dată de cercetări care au rolul de a ajusta practicile.

Asiaticii, cu o cultură care dăinuie de aprox. 3500 de ani, evident peste noi europenii, chiar și ei fac schimbări care au surprins întreaga lume a educației – singaporezii de exemplu au declarat în septembrie 2018 că învățarea nu este o competiție, eliminând ierarhizarea elevilor la nivel primar și secundar. Cultura e un organism viu, care se schimbă greu, dar se schimbă prin comportament și claritatea misiunii – iar în educație prin cercetare-acțiune. A spune că de fapt cultura nu ne permite să încercăm soluții noi în educație echivalează cu a spune copiilor „Dragilor, noi am vrea să facem educația mai bună în România: (1) să formăm profesori mai pregătiți – dar n-o facem, fiindcă oricum au cultura colectivismului, (2) le-am da mai multă autonomie, dar noi avem o cultură masculină, patriarhală, bazată pe control, (3) ne-am uita la alte țări, dar cultura ne împiedică. Cu alte cuvinte, v-ați născut în țara nepotrivită și în momentul istoric greșit”. Oare? Eu nu cred și am o mie de motive să-mi susțin opinia.

Închei printr-o întâmplare de dinainte de capitolul Finlanda din viața mea. Mă îndreptam spre Universitatea de Petrol-Gaze din Ploiești și discutam, în mers, cu unul dintre cei mai iubiți și respectabili profesori pe care i-am cunoscut până acum și a cărui carieră se apropia de sfârșit. L-am întrebat dacă e mulțumit cu ce s-a întâmplat cu educația românească de-a lungul carierei lui și dacă vede un progres la care să simtă că a contribuit cumva. S-a oprit brusc din mers și m-a privit cu tristețe. Nu-mi amintesc să mai fi adăugat ceva, dar îi țin minte privirea și astăzi. Mi-am promis de atunci ca dacă voi continua să lucrez în educație, pe parcursul carierei mele și la sfârșitul ei să am bucuria lucrului bine făcut, să nu-mi negociez principiile și să caut soluții, nu scuze. Nici măcar de ordin cultural.â

ROMÂNIA CURATĂ: Trei concluzii despre sistemul educațional din România/Andreea Pernici

Un lucru trebuie menționat încă de la începutul acestui articol. Sunt studentă în anul 2 și întotdeauna mi-a plăcut rolul acesta: să fiu elevă, să fiu studentă. Am fost și sunt în continuare adepta sistemului public de învățământ, însă nu îi pot oferi credit acolo unde acesta eșuează să atingă nevoile elevilor, la fel cum nu pot să îmi descriu experiența celor 13 ani de educație instituțională fără a descrie aspecte ce se încadrează mai degrabă în categoria bulinelor negre.

Concentrând cât mai mult această perioadă, iar mai apoi făcând o scurtă analiză în retrospectivă, am ajuns la câteva concluzii, care, deși sunt conștientă că sunt departe de a fi definatorii pentru întreg sistemul de învățământ românesc, ele sunt cel puțin relevante în contextul identificării marilor probleme ale acestuia.

Pe primele două le voi prezenta împreună, deoarece sunt strâns corelate:

– 1. La început de drum elevii au nevoie să intre în contact cu un sistem mai prietenos (iar prin mai prietenos, nu mă refer doar la programa școlară, ci la întreg procesul de predare).

– 2. Sistemul de învățământ din România este mai mult sau mai puțin gratuit, însă realitatea ne arată că pentru a asigura o educație de calitate care să îndeplinească anumite standarde, părinții trebuie să facă investiții.

Cum am ajuns la aceste concluzii?

În ciclul primar am fost înscrisă la sistemul step-by-step, un sistem nou, care a fost implementat pentru prima dată în unitatea de învățământ la care eram înscrisă în anul 2005. Putem să îl privim ca fiind un program pilot, care aducea un aer de inovație, de noutate. Cu ce era acesta diferit? În primul rând, modul de învățare a fost regândit, structurat pe nevoile reale ale elevilor, pe etapele dezvoltării lor cognitive, și așa putea să adaug și emoționale. Astfel, colectivul meu petrecea 8 ore la școală, până la ora 16, fapt ce avantaja clar părinții. Prima parte a zilei era organizată în centre tematice, în alte cuvinte, atelierelor în cadrul cărora se studia câte o disciplină: citire, scriere, matematică, științe ale naturii, arte. Acestea se desfășurau prin rotație, iar noi puteam alege cu ce vrem să ne începem ziua și ce colegi am vrea să avem lângă noi. Ulterior luam prânzul într-o sală de mese, urmat de o recreație prelungită pe care o petreceam în cea mai mare parte afară, iar mai apoi intram în clasă unde ne făceam temele, lucram pentru anumite proiecte sau participam la orele de religie, engleză, educație pentru sănătate.

Trebuie să precizez din nou că experiența mea este evident una strict subiectivă și nu determină o generalitate.

Astfel, așa cum calitatea livrării cunoștințelor în sistemul acesta era una crescută, și cheltuielile pentru acest nou concept au atins alte cote. La începutul primului an, toți părinții au contribuit cu o sumă considerabilă pentru a cumpăra tot ce era necesar: de la mobilierul special, și mă refer aici la mesele mari, rotunde (pentru centrele tematice), la scaune, jaluzele, flipchartul pentru mesajul de dimineață, numeroase panouri din lemn și de polistiren, catedra, centrul de construcții (atelierul de joacă) și până la materialele consumabile. Cele din urmă erau cumpărate periodic din fondul clasei, universal acceptat, și acopereau toate rechizitele necesare, care nu erau deloc puține, doar centrul de arte având acuarele, creioane colorate, blocuri de desen, hârtie creponată, lipici și lista poate continuă. Pe lângă acestea existau rezerve de caiete, pixuri, markere, foi de flipchart pe care le puteam folosi oricând.

Totodată, învățarea nu se baza pe exercițiile propuse de obișnuitele manuale naționale, cadrele didactice pregătind în fiecare zi fișe de lucru și lecții interactive specializate pe disciplină. O mare parte din banii alocați fondului clasei se îndreptau către printarea și fotocopierea materialelor didactice preluate din caiete și cărți de profil, iar fiecare elev avea o mapă personală, un biblioraft (achiziționat de asemenea din fondul clasei) în care erau strânse aceste materiale. La sfârșitul anului, acesta ajungea destul de stufos, iar scopul său era înregistrarea progresului și evaluarea elevilor, din moment ce sistemul nu se baza pe cultura testelor și a examenelor. Totodată, în următorii ani, s-a hotărât cumpărarea unui calculator și a unei imprimante a clasei. Acestor cheltuieli interne li s-au adăugat fondul școlii din care se achiziționau de asemenea consumabile, produse de curățenie și igienizare.

Toate aceste costuri, deși ating sume imense la momentul calculului total, au fost justificate de dorința părinților de a face școala altfel pentru copiii lor, și nu doar în sensul unei săptămâni de activități extracuriculare. Și uitându-mă înapoi, aceia au fost anii în care eu iubeam cu adevărat școala, în care am învățat cum să învăț (deși paradoxal, nu de frica notelor) și din care am înțeles că esența unui sistem educațional eficient este introducerea elementelor non-formale. Singurul lucru care umbrește acești ani, acum că am maturitatea să înțeleg acest lucru, este faptul că implementarea întregului proces step-by-step a fost făcută din investiții și fonduri personale, din moment ce bugetul alocat educației nici nu se apropia de sumele necesare acestui tip de educație.

Odată cu trecerea în ciclul gimnazial, fondul clasei s-a diminuat considerabil, ca urmare a intrării în sistemul educațional obișnuit, dar nu a dispărut. Cheltuielile cu consumabilele s-au rezumat la trioul cretă, burete și găleată, rareori alte materiale, cum ar fi instrumentele de geometrie pentru tablă. Pe parcursul celor patru ani au existat puține investiții mari: s-au strâns sume de bani pentru schimbarea jaluzelelor, înlocuirea tablei cu una magnetică, montarea sistemelor video pe holuri sau integrarea

sistemului de pază (care era plătit lunar de către părinții întregii școli). Unul dintre motivele principale pentru care colectivul de părinți evita să mai aloce bani pentru îmbunătățirea confortului unei clase era schimbarea anuală a sălilor. Cumva, toate permutările acestea ne transportau înapoi în timp, în săli cu aceleași facilități, făcând ca banii cheltuiți să pară inexistenți. Deși toate aceste cheltuieli, inclusiv cele cu fondul școlii din care se achiziționau consumabilele de la spațiile de toaletă, nu își au locul în această formă, într-un sistem educațional dezvoltat și corect finanțat, ele au fost necesare, alternativa nereprezentând din păcate o soluție viabilă.

În cadrul liceului, fondul clasei a dispărut aproape în întregime, la fel ca și cel al școlii, rămânând câteva sume de bani pe care le strângeam pentru cretă sau markere. Din punct de vedere educațional, standardele liceului erau ridicate, și direct proporționale cu nivelul de pregătire al elevilor, însă acest fapt nu se oglindea perfect în resursele materiale pe care le aveam la dispoziție. Nu aș vrea să fiu prea critică, însă existau cu siguranță multe îmbunătățiri palpabile, reale, ce puteau fi aduse: de la reamenajarea băilor, la schimbarea mobilierului din unele săli de clasă sau a unor ferestre ori jaluzele nefuncționale. Sunt conștientă că aceste chestiuni se reîntorc la problema finanțării la nivel național, iar mai apoi local, și că nu putem aștepta să avem școli de 10, fără ca la nivel central să se producă o schimbare.

În ceea ce privește facultatea, mă pot numi norocoasă pentru că am șansa să compar două medii academice total diferite, unul din cadrul Universității București, iar unul din cadrul ASE. Un aspect este totuși comun celor două: mergând pe aceeași axă cu vechimea și experiența lor în câmpul universitar, și sediile denotă aceeași bătrânețe. Amfiteatrele, sălile de seminar, laboratoarele sunt rareori modernizate, iar echipamentul IT, partea ce ține strict de hardware, începe și aceasta să fie lăsată în urmă. În același timp, sunt momente în care sălile nu sunt îndeajuns de încăpătoare sau sunt pur și simplu greu de găsit (fiind mereu ocupate).

Anul acesta am avut însă ocazia să particip la cursuri în sălile ASE nou-amenajate, a căror modernizare a fost sponsorizată de giganți în materie de energie sau IT, iar diferențele sunt imense. De la modul în care este luminată sala, la echipamentul de microfonie care e atât de necesar în amfiteatrele cu capacitate mare, la video-proiectoarele moderne sau pur și simplu la băncile dotate cu prize pentru încărcarea dispozitivelor digitale personale, mediul de învățare este unul ce îți asigură desfășurarea unui curs în condiții benefice învățării. Iar când acest lucru se întâmplă, crește automat și nivelul pregătirii academice. Nu aș putea totuși să nu remarc că ar trebui să vrem mai mult decât un curs pe săptămână într-o astfel de sală, că ar trebui să facem demersuri pentru ca aceste cazuri izolate să devină realitatea generală.

Aș vrea acum să mai punctez o ultimă concluzie, pe care eu o consider cu adevărat dezolantă.

3. În cadrul întregii perioade educaționale am învățat ce este competiția și nu colegialitatea.

Fiind prea puține proiecte în echipe, prea puține task-uri în comun, fiind pesepsit sau criticat ajutorul (și identificat automat cu copiatul), am învățat că pe cont propriu ne este mai bine și că trebuie să facem o mare parte din lucruri singuri. Cu toate acestea, nimeni nu ne-a explicat că în majoritatea mediilor de lucru, valorile care sunt apreciate și căutate sunt teamwork-ul, abilitățile de comunicare și colegialitatea. O atmosferă de lucru prietenoasă, dar și profesională este determinantă în soluționarea problemelor, iar sistemul educațional din România nu a găsit încă metoda prin care să ne predea această lecție.

Sunt cu siguranță multe alte lucruri de spus, multe probleme de vocalizat și multe aspecte de reglementat, însă la o analiză de suprafață acestea sunt, din punctul de vedere al unui fost elev, actual student la stat, punctele cheie care fac ca sistemul de învățământ național să rămână mult în spatele celor aplaudate la nivel internațional.

ȘCOALA9: Limbaj comun/*Anca Iosif*

Un expert australian în educație care lucrează cu 40 de directori de școli din România spune că liderii ar trebui să-și fure unii altora ideile care ar funcționa și în curtea școlii lor.

Când Dave Faulkner a devenit director într-o școală rău famată dintr-un oraș mic din Australia, soacra lui l-a întrebat cum îndrăznește să-i ducă nepoata în „dărăpănătura aia”? Dacă școala nu e demnă de fiica lui, a răspuns Faulkner, de ce ar fi demnă de orice alt copil?

Pentru că Faulkner și-a dat seama că e nevoie de un mecanism care să ajute alte locuri din lume considerate dărăpănături, a fondat Education Changemakers (EC), o companie australiană care ajută

directorii și profesorii să găsească un limbaj comun și soluțiile cele mai bune pentru evoluția copiilor din școală, pliate pe nevoile proprii. EC a luat naștere din încrederea că în orice școală se pot face îmbunătățiri dacă ești mereu deschis să înveți, să încerci lucruri noi, fie că ai 0 sau 20 de ani experiență

Din primăvara lui 2018, Faulkner a început să lucreze cu 40 de directori români, prin programul Academia de Leadership și Management Școlar, creat de Asociația pentru Valori în Educație (AVE). Programul, susținut financiar și cu expertiză de mediul business, își propune să încurajeze directorii să facă toate schimbările care le stau în putință pentru o educație echitabilă și în pas cu cerințele sociale și profesionale care-i așteaptă pe elevi când ies de pe băncile școlii. Mai multe despre provocările cu care se confruntă un director de liceu care face parte din Academie, în curând pe Școala9.

Începutul

În ianuarie m-am întâlnit cu echipa AVE și vorbeau despre nevoia de a găsi oportunități de progres pentru copiii din toată țara și ne-am gândit ce ar avea influența cea mai mare și despre faptul că un director de școală este foarte important într-o comunitate. Atunci am ajuns la ideea de a construi un mecanism și o serie de unelte care să-i ajute să rezolve problemele cu care se confruntă. Întrebarea era cum poate AVE să susțină directorii de școală să-și facă treaba și mai bine?

Mare parte din munca pe care o facem este, într-adevăr, facilitată de autorități, așa că a fost o surpriză să fim chemați de mediul business. Dar este un parteneriat interesant: oamenii de afaceri s-au adunat și au decis că vor susține educația, directorii. Avem 40 de directori în program din toate colțurile țării și nu se confruntă toți doar cu analfabetism sau absenteism, ci și cu întrebarea, spre exemplu, de cum păstrezi profesori buni în locuri mici și izolate. Sau cum pregătești profesorii mai bine înainte să intre la clase; sau, dacă în școala ta sunt rezultate bune, cum îți pregătești copiii pentru viitor. Cum putem să le oferim acces spre tehnologiile potrivite și spre setul potrivit de aptitudini, pe lângă scris și citit?

Noi, la Education Changemakers, îi ajutăm pe directori să-și identifice propriile provocări, ca să învețe să înțeleagă cauzele unei probleme. Apoi se pot întreba ce au făcut ceilalți? Cu siguranță cineva în lume încearcă să rezolve aceeași problemă. Apoi să selecteze câteva dintre soluțiile găsite de alții și să testeze, pentru elevi lor, școala lor. Odată ce realizează ce merge, îi învățăm cum să implementeze asta în toată școala, în toată regiunea și chiar în toată țara; să împărtășească ideea, dacă au dovedit că funcționează.

Provocarea programului este să aducă laolaltă 40 de oameni din toată țara, care, pe termen lung, să-și construiască propriile comunități de învățare și practică în regiunile lor. Cu siguranță este nevoie de un spațiu, în orice sistem bine pus la punct, în care directorii și profesorii să se întâlnească, să împărtășească idei, ca să le ducă înapoi în școlile lor.

Dacă un director face ceva interesant într-o școală, studiem asta, arătăm oamenilor și spunem „dacă ai și tu aceeași problemă în școala ta, în comunitatea ta, o poți copia”. Oricine poate avea, practic, acces la informație. Abia am început în aprilie, iar ei își testează acum ideile. În următoarea parte a programului, ianuarie–mai 2019, îi vom învăța cum să împărtășească ideile. Avem oameni care testează diverse sisteme de notare, apoi aduc adulți din comunitate să ajute cu pregătiri după ore, oameni care încearcă diverse strategii de angajement.

Sari un pas când e cazul

Unul dintre pericole, atunci când cauți să progresezi, e să te uiți doar la ce poți copia din altă parte. Dacă doar copiezi pe cineva, poți să devii doar la fel de bun și ți-ar lua mult timp să ajungi acolo. Și ce au gândit unii este specific unei țări, așa că atunci când încerci să copiezi pe cineva, copiezi tot ce e bine, dar și tot ce e rău la pachet, pentru că niciun sistem nu a făcut doar bine. Încurajăm oamenii să se uite în jur, la ce funcționează în lume, și apoi să spună cum pot copia părțile bune. Dar atunci când încerci să prinzi pe cineva din urmă, ești mereu în urmă. Niciodată nu poți accelera suficient. Decât să construiești o mașină (care va rămâne tot timpul în urmă), mai bine construiești un avion, care va trece pe deasupra mașinii. E la latitudinea noastră să spunem cum ar trebui să arate educația peste zece ani și ce poate România să facă ca să își pregătească copiii pentru viitor.

Competențe

Cele mai folosite competențe sunt acum cele legate de comunicare, adaptabilitate, abilitatea de a capta atenția. Soft skills, adică aptitudinile secolului XXI, cele care pot fi transferate și aplicate în orice

situație. Cel mai important cred că este pentru un copil capacitatea de a învăța ceva nou și a avea un țel pe termen lung și de a persevera asupra lui. Deci concentrare și hotărâre, dar și creativitate: să poți aborda o problemă în diferite feluri.

Am o fiică de 16 ani și merge la o școală prin care călătorește în jurul lumii și urmează o curriculă pe care elevii au conceput-o cu profesorii. Petrec opt săptămâni într-o țară – trebuie să își dea seama pe ce problemă vor să lucreze, apoi trebuie să caute soluții ca să o rezolve. O programă complet centrată pe soft skills. Asta vreau pentru fiicele mele: abilitatea de a persista și de a avea curaj, de a se întreba încotro vrea să se îndrepte. Să știe că va fi greu pe drum, dar să fie capabilă să depășească provocarea.

Greșeli

Ca director, cred că lucrul cel mai important este să ascuți nu doar cu urechile, dar și cu ochii. Să înțelegi problemele oamenilor, provocările elevilor. De prea multe ori mergem într-o comunitate cu o agendă prestabilită, cu o idee despre cum putem face lucrurile. După ce ai ascultat și ai strâns suficiente date – pentru că ascultarea este despre a strânge date și despre înțelegere – poți spune „OK, împreună putem găsi o soluție”. E un pas mare pe care mulți îl ratează pentru că nu ascultă și-și dau seama că trebuie să se întoarcă după doi ani, să reia pașii, să înțeleagă contextul. Oamenii te vor judeca mereu după fapte, nu după intenții.

Cred că una dintre greșelile pe care le-am făcut la început a fost să nu implicăm din start unii dintre oamenii care creaseră blocajul, așa că au blocat schimbarea. Dialogurile cu oamenii care au putere de decizie sunt primordiale. Nu poți fi doar un renegat împotriva sistemului și nu e ușor să îi faci pe acei oameni să fie de acord, să explici de ce faci ce faci, dar de fapt vrem același lucru: o educație de calitate pentru toți copiii noștri.

Limbaj comun

Cum găsești un limbaj comun cu ei (Ministerul Educației - n.r.)? Noi ne-am dat seama că dacă noi (la EC) nu ținem morțiș să ne punem semnătura pe schimbările din școli, putem face oamenii să se pună de acord. E foarte greu să renunți la aprecieri, dar e modul prin care poți face un progres mult mai mare. Noi suntem fericiți ca povestea de succes dintr-o școală să fie despre directorul X sau despre ministrul educației; le facem complimente, le spunem că datorită lor sistemul de învățământ s-a îmbunătățit.

Oricum, dacă se întâmplă ceva bun, chiar e responsabil și statul, fie și prin simplul fapt că nu a oprit procesul. Prin faptul că nu a început nicio luptă. La finalul zilei asta vor cu toții: succes. E motivul pentru care își protejează joburile. Dacă renunți la recunoaștere și ei simt că au o reușită, ce vor vrea? Mai mult succes. Să fie implicați. Așa că trebuie să crezi și să arăți poveștile cu impact pozitiv, apoi să inviți oamenii să fie parte din ele. Oamenii vor să fie parte din reușită, nu din eșec.

Sistemul egalitar

Nu știi dacă e necesar să creăm un sistem egal pentru toată lumea. Este necesar să creăm oportunități ca fiecare copil să accelereze din locul în care se află. O bază egală ar însemna că toți părinții sunt la fel, că toate sistemele de sănătate sunt la fel. Este imposibil. Dacă un sistem de învățământ poate asigura un mediu în care elevul să poată da ce are mai bun și să aibă încrederea că mediul școlar va personaliza și valorifica efortul lui, îi va da încredere să ajungă și unde își dorește. Rămâne tot la latitudinea directorilor să creeze aceste șanse.

Copy-paste la Academia de Poliție

Una din trei lucrări de doctorat, din cele verificate de Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, are „chestiuni plagiate”. Mihai Marcoci, prorector și purtător de cuvânt al instituției, a anunțat, ieri, că au fost verificate 149 de teze de doctorat, toate în format Word, susținute în perioada 2011 – 2017, iar 55 dintre acestea au coeficienți de similitudine care depășesc pragul admis. El a afirmat, însă, că depășirea coeficientului de similitudine nu înseamnă automat plagiat, ci că ar putea să apară „chestiuni plagiate”, precizând că mai detaliat urmează să verifice Comisia de Etică a Academiei de Poliție. Tezele de doctorat în format PDF sau în alte tipuri de format electronic decât Word nu au putut fi supuse verificărilor. De asemenea, reprezentantul Academiei de Poliție spune că unele teze din perioada 2011-2018 nu au putut fi verificate, deoarece au fost ridicate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind vizate de anchete. (M.C.)

CLICK: Profesori cu diplome false

► Profesori cu diplome false

ILFOV. Polițiștii de la IPJ

Ilfov au făcut ieri patru percheziții în București, Ilfov și Dâmbovița și au adus la audieri 39 de persoane bănuite de fals în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals și înșelăciune. Mai exact, în perioada 2013-2017, au vândut către 35 de profesori diplome false, care să le ateste participarea la cursuri și simpozioane, în vederea obținerii gradațiilor de merit. Conform unor surse, unii profesori și educatori sunt de la Școala 3 Buftea și Școala 1 Ciolpani.

JURNALUL NAȚIONAL: Scandal în învățământ

■ Scandal în învățământ

Poliția Ilfov a efectuat mai multe percheziții în București, Ilfov și Dâmbovița la domiciliul mai multor profesori, bănuți că ar fi falsificat documente în urma cărora să beneficieze de salarii mai mari.

JURNALUL NAȚIONAL: România, țara elevilor fără drepturi

■ Raport îngrijorător al CNE ■ Profesorii ostili din școli

România, țara elevilor fără drepturi

Drepturile elevilor sunt încălcate foarte des în România, arată ultimul raport publicat de Consiliul Național al Elevilor. Datele relevă faptul că jumătate dintre copii sunt de părere că profesorii îi evaluează subiectiv la clasă, în timp ce 65% dintre ei consideră că stilul de predare al dascălilor este demodat și inadecvat.

41% dintre respondenții chestionatului și-au simțit pusă în pericol integritatea fizică sau morală în școli, iar mulți dintre ei spun că au fost supuși bullying-ului la tot pasul. Un procent de

50,55%
dintre elevii care au beneficiat de consiliere psihopedagogică sunt de părere că aceasta nu i-a ajutat deloc.

26 consideră că școala lor nu este un mediu sigur pentru a-și exprima opiniile. Potrivit rezultatelor, numai 13% dintre elevii naveștiți primesc decontul integral al navetei.

Dintre cei 8.700 de elevi care au participat la acest raport, 80% s-au simțit cel puțin o dată constrânși să aleagă o anumită materie opțională. O altă prevedere care nu este respectată de dascăli este transmiterea rezultatelor evaluărilor scrise în termen de 15 zile lucrătoare. Procentul elevilor care primesc întotdeauna sau în mod regulat rezultatele evaluărilor scrise în mai puțin de 15 zile lucrătoare este de doar 36. O jumătate dintre copii au fost discriminați cel puțin o dată, deși conform art. 7, lit. h), elevii au „dreptul de a beneficia gratuit de servicii de informare și consiliere școlară, profesională și psihologică”. (T. Șutiu)

NAȚIONAL: 4.500 școli cu wireless

4.500 școli cu wireless

Un număr de 4.500 de școli gimnaziale vor fi dotate cu echipamente wireless, iar în cel puțin 2.000 de instituții de învățământ va fi creată infrastructura tehnică necesară utilizării resurselor și serviciilor de tip OER și WEB 2.0 în educație, prin intermediul unui proiect finanțat din fonduri europene, în valoare de circa 45 de milioane de euro, arată Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale. Contractul de finanțare aferent proiectului "Platformă Națională Integrată - Wireless Campus" a fost parafat de MCSI și Ministerul Fondurilor Europene (MFE) cu Agenția de Administrare a Rețelei Naționale de Informatică pentru Educație și Cercetare. Valoarea totală a contractului semnat este de 44,95 milioane de euro, iar perioada de implementare de 36 de luni, timp în care peste un milion de elevi și profesori se estimează că vor beneficia de rezultatele proiectului. Prin intermediul acestui proiect se urmărește crearea, în cel puțin 2.000 de școli din România, a infrastructurii tehnice necesare utilizării resurselor și serviciilor de tip OER și WEB 2.0 în educație, precum și dotarea a 4.500 de școli gimnaziale cu echipamente wireless. De asemenea, este vizată creșterea cu 15% a numărului de profesori care utilizează internetul prin "Wireless Campus". ■

NAȚIONAL: Klaus și Carmen, profesori în țara frunțășă la abandon școlar

KLAUS ȘI CARMEN, PROFESORI ÎN ȚARA FRUNTAȘĂ LA ABANDON ȘCOLAR

Există câteva posturi de radio unde muzica se mariază cu versurile și nu zbiară acolo Rammstein și alți sataniști belciugați. Un astfel de post e Magic FM. Asculți în mașină AB-BA, BZN, plus italieni și francezi din anii '70 - '80.

Din păcate, între Lucio Dalla și Patty Pravo trebuie să vorbească și tot felul de DJ sau cum se mai cheamă acum măhniții ăia. Ieri dimineată, unul dintre ei a spus că a fost aglomerație la Târgul de Carte, dar el ar fi stat o zi întreagă la coadă, dacă ar fi primit o carte "cu autograf" de la Michelle Obama. În primul rând că se spune "o carte cu dedicație", pentru că autografe dau cântăcioșii. Dar nu asta-i principala daună culturală. Hiba majoră e că un băiat care lucrează la un post pentru oameni așezați poate să aibă asemenea vise erotico-intelectuale, că gusturi literare nu le pot considera. Atunci aș sta și eu o zi întreagă la coadă, ca să-mi dea "un autograf" Carmen Iohannis. Probabil că mi-ar scrie câteva rânduri pline de căldură, pe o cutie de pantofi. Acum pe bune, Miss Mamaia fără nepoți nici nu știe unde lucrează soțul ei. Sasul elocvent ca un Trabant a fost trimis de Merkel în domiciliu forțat la București, iar Carmen își imaginează că Iohannis e primar la Milano. Fata de cojocar se crede Donatella Versace, deși, potrivit cărții de muncă, e profesoară de engleză. Acum devin serios. Nu vă speriați, nu e o chestie de durată! Ca nevastă de președinte și profesoară, Carmen chiar avea șansa să demareze campanii pentru școala românească. Stând minimum cinci ani la Cotroceni, spre deosebire de miniștri, care au devenit niște zilieri (imediat mă voi ocupa și de dragne-

Răzvan Ioan BOANCHIS

zul amfibiu și vâscos), profesorii Carmen și Klaus Iohannis ar fi putut face pentru învățământul românesc cât Gheorghe Lazăr și Spiru Haret la un loc. Învățământul era tema familiei de profesori Iohannis, nicidecum anticorupția, că nu sunt Carmen și Klaus în măsură să aibă păreri despre anticorupție. Cu Klaus dormind la Cotroceni și Carmen izmenindu-se la croitoreasă, învățământul s-a ruinat. În fiecare an, 30.000 - 40.000 de copii se lasă de școală, în clasa a doua, a treia sau a șaptea. Sub profesorii Klaus și Carmen, România a ajuns fruntașă în U.E. la abandonul școlar.

De departe cel mai bun în domeniul educației este Soros. Și are rezultate. Grație generosului profesor Soros, cei care luptau împotriva represiunii sexuale o aplică acum în sens invers. O altă realizare a lui Soros este transformarea României într-o țară care găzduiește Olimpiada de Iarnă în fiecare an. Pe vremea mea, Olimpiada era în anii bisecți. Soros a făcut-o și în 2017, și în 2018, iar acum o pregătește pe cea din 2019. Toată vara, sorosiștii au organizat o singură competiție în Piața Victoriei, pe 10 August. Nu le place lor vremea însorită, asta e. Bănuiesc că Soros are o șmecherie de Black Friday, cu echipamnte de schi, deși ar fi ieșit mai ieftin în iulie, cu slipuri.

Am rămas dator cu Dragnea. În secolul trecut, se zicea că pesediștii (pedeseriștii) sunt corupți, iar cederiștii sunt proști. Despre pesediștii lui Dragnea se zice că sunt și corupți, și proști. ■

Performanță a elevilor pasionați de robotică

Echipa României, vicecampionă mondială la „World Robot Olympiad“

„Microgreens-Vending Machine“, robotul care crește și vinde „microgreens“, plante cu o creștere rapidă, bogate în vitamine, a cucerit Medalia de Argint.

✍️ Ticu Ciobotaru

Echipa care a reprezentat România la „World Robot Olympiad“, Olimpiada Internațională de Robotică, desfășurată la sfârșitul săptămânii trecute, la Chiang Mai, în Thailanda a reușit o performanță fără precedent, obținând Medalia de Argint și titlul de vicecampionă mondială la Categoria „Open Junior“. „După 5 ani de la prima participare la World Robot Olympiad, România este vicecampionă la Open Junior. Felicitări echipei MICROBOTS INC.! Suntem mândri de voi!“, au anunțat reprezentanții organizației „World Robot Olympiad Romania“. Echipa „MICROBOTS INC“ este formată din elevii David Călugăru și David Mihai, în clasa a VI-a, respectiv a VII-a, la Colegiul Național „Vasile Alecsandri“ și Ștefan Stoian, elev în clasa a VII-a la Liceul „Mircea Eliade“, mentor fiind prof. Marinela Buruiană. Pentru a răspunde temei

de anul acesta a olimpiadei „Food Matters“, cei trei elevi au creat un sistem robotizat de creștere a „microgreens“, plante mici, care au o creștere rapidă, dezvoltând primele frunze imediat după germinare. La ediția de anul trecut a a olimpiadei internaționale, tot o echipă de la Colegiul Național „Vasile Alecsandri“ din Galați, „Robotics Club“, a obținut performanța clasării pe locul 6

cu robotul care se ocupă de creșterea sturionilor.

Apeși pe un buton și primești salata de „microgreens“

Proiectul cu care elevii gălățeni au reprezentat România este intitulat „Microgreens-Vending Machine“. Este un sistem robotic autonom care crește micro-plante ce pot fi folosite în hrana de zi

cu zi pentru a îmbunătăți aportul de vitamine și nutrienți, în salate și nu numai. Robotul pregătește patul de germinare, însămânțează, udă semințele și urcă cutiile în turnul vertical de creștere, pentru a economisi spațiul. La trei zile după ce semințele au fost udade, sistemul autonom furnizează printr-un sistem de leduri lumina necesară pentru fotosinteză. După alte trei zile, microgreens pot fi vândute. Tot robotul face acest lucru prin managementul stocurilor. Plantele pot fi utilizate de consumatori pentru hrana zilnică, dar dacă nu sunt vândute, robotul mută tăvile cu microgreens în spațiul de depozitare, pornind un sistem de răcire. „Am programat un sistem de management de stoc, așa că știm exact unde și în ce etapă de producție este fiecare cutie, câte am vândut și ce am încasat“, a precizat Ștefan Stoian. „Microgreens-Vending Machine“ poate fi montată oriunde, în supermarketuri sau în sediile unor firme ori instituții publice. „Apeși un buton și primești o cutie cu microplante pentru salate, care conțin chiar și de 40 de ori mai multe vitamine comparativ cu o plantă adultă“, a adăugat David Călugăru. ■

Probleme în toată țara din cauza ninsorii

Ninsoarea a provocat blocaje pe mai multe drumuri naționale, iar în unele zone din țară traficul a fost dat peste cap din cauza zăpezii și a autoturismelor grele neechipate corespunzător. „Facem apel la conducătorii auto, în special la cei de autocamioane, să nu plece la drum fără echipamentul de iarnă specific, pentru a nu îngreuna echipajele de dezăpezire. Frontul atmosferic afectează în prezent, în mod special, Transilvania și Moldova”, susține CNAIR. Trei autocare care transportau grupuri de copii au fost însoțite de drumari pentru a putea tranzita în siguranță granița dintre județele Bacău și Covasna. În București, echipajele ISU au intervenit pentru îndepărtarea a 91 de copaci/crengi de pe carosabil sau autoturisme, fiind avariate 67 de mașini, în urma ninsorii căzute în noaptea de duminică spre luni. O școală generală și două colegii din orașul Galați au cursurile suspendate din cauza frigului, în condițiile în care unitățile nu au încălzire, iar în alte 10 unități școlare elevii și profesorii tremură de frig, orele de curs fiind scurtate.